

13 гози днесъ. И вѣрѣше Давидъ и мѣжје-
тъ му по пѣтъ-тъ, а Семей вѣрѣше по
край горѣ-тъ срещъ него, та кѣлише
като вѣрѣше, и хвърляше камене на не-
14 го, и прашеше съ пѣреть. И дойде царь-тъ,
и всицы-тъ людѣ що бѣхъ съ него, у-
морени, та си починяхъ тамъ.
15 А Авессаломъ, и всицы-тъ людѣ, и
Израилеви-тъ мѣжје, дойдохъ въ Іеру-
16 салимъ, и Ахитофель съ него. И когато
дойде при Авессаломъ Хусай Архїецъ-тъ,
и прїятель-тъ Давидовъ, рече Хусай на
Авессаломъ: Да е живъ царь-тъ! Да е
17 живъ царь-тъ! А Авессаломъ, рече на
Хусая: Тая ли е милость-та ти къмъ прї-
ятеля ти? ^аЗащо не отиде съ прїятеля
18 си? И рече Хусай Авессалому: Не; но
на ^аоногозъ, когото избра Господь, и тѣзи
людѣ, и всицы-тъ Израилеви мѣжје, не-
19 говъ ще бѣдъ, и съ него ще живѣхъ. И
послѣ, ^акому ще слугувамъ азъ? не прѣдъ
сына му ли? както слугувахъ прѣдъ от-
ца ти, така ще бѣдъ прѣдъ тебе.
20 Тогазъ рече Авессаломъ на Ахитофе-
ла: Сдумайте ся помежду си що ще да
21 правимъ. И рече Ахитофель на Авессало-
ма: Влѣзъ ^апри наложници-тъ на отца
си, които е оставилъ да пазятъ домъ-тъ:
и ще чуе всичкий Израиль, ^аче си станжалъ
ты омразенъ на отца си; и ^аще ся уси-
лятъ рѣцѣ-тъ на всицы-тъ които сж съ
22 тебе. И поставихъ на Авессаломъ шатъръ
вързъ кѣщный-тъ покрывъ, та влѣзе А-
вессаломъ при наложници-тъ на отца си,
23 ^апрѣдъ всичкий Израиль. И свѣтъ-тъ на
Ахитофела, който даваше въ онѣзи дни бѣ-
ше както кога бы търсилъ нѣкой свѣтъ
отъ Бога: така ^ая имаше всякой Ахитофе-
ловъ свѣтъ, ^аи прѣдъ Давида и прѣдъ
Авессаломъ.

ГЛАВА 17.

1 И рече Ахитофель на Авессаломъ: Да
изберъ сега двадесетъ тысящи мѣжје, и
да станж да погнѣхъ вслѣдъ Давида прѣзъ
2 нощъ-тъ: И ще иджъ вързъ него, като е
^аутруденъ и ослабѣли рѣцѣ-тъ му, и ще
го уплашж; и всицы-тъ людѣ що сж
съ него ще побѣгнѣжъ, и ^аще поразѣхъ
3 само царя: И ще вържъ всицы-тъ людѣ
къмъ тебе: мѣжъ-тъ, когото ты тър-
сишъ, струва колкото вращаніе-то на
всицы-тъ; всицы-тъ людѣ ще бѣдѣтъ
4 въ миръ. И угодно быде това слово на
Авессаломъ, и на всицы-тъ Израилеви
5 старѣйшины. Тогазъ рече Авессаломъ:
Повыкай сега и Хусая Архїецъ-тъ, и не-
ка чуемъ що ще да рече и той.

6 И когато влѣзе Хусай при Авессаломъ,
говори му Авессаломъ и рече: Ахито-
фель говори по тойзи начинъ: трѣбѣ ли
да направимъ ^аспредъ негово-то слово?
7 ако ли не, говори и ты. И рече Хусай на
Авессаломъ: Не е добръ тойзи свѣтъ,
8 който даде Ахитофель тозъ пѣтъ. И ре-
че Хусай: Ты знаешъ бащъ си и неговѣ-
тъ мѣжје, че сж силни, и прѣгорчени
въ душъ-тъ, ^акакто мечка лишена отъ
чада-та си въ поле-то: и баща ти е рат-
никъ мѣжъ, и не ще да остане прѣзъ
9 нощъ-тъ съ людѣ-тъ. Ето, сега е скритъ
въ нѣкой ровъ, или въ ^адруго нѣкое
мѣсто: и ако паднѣтъ нѣкои отъ тѣзи
въ начало, всякой който чуе ще рече:
10 Сѣкрушеніе станж въ людѣ-тъ, които
слѣдѣвать Авессаломъ: Тогазъ и юнач-
ный-тъ, комуто сѣрдце-то е като сѣрдце-
то на лъвъ, съвсѣмъ ^аще прѣмре; зашто
то всичкий Израиль знае, че баща ти е
юнакъ, и които сж съ него, силни мѣ-
жје сж. Заради това азъ свѣтѣувамъ да
11 ся събере при тебе всичкий Израиль,
^аотъ Данъ до Виръ-савее, ^ана множе-
ство както пѣсѣкъ-тъ при край море-то,
12 и да идешъ лично въ сѣрдъ тѣхъ. Така
ще идемъ вързъ него въ което мѣсто ся
намѣри, и ще паднемъ на него, както па-
да роса-та на земѣ-тъ: што отъ него,
и отъ всицы-тъ чловѣцы които сж съ
13 него, не ще остане нито единъ. А ако при-
бѣгне въ нѣкой градъ, тогазъ всичкий И-
зраиль ще донесе противъ онзи градъ
въжжя, та ще го завлѣчемъ дори до по-
токъ-тъ, тѣй що да не остане тамъ нито
14 камыче. И рече Авессаломъ, и всицы-
тъ Израилеви мѣжје: Свѣтъ-тъ на Ху-
сая Архїецъ-тъ е по добръ отъ свѣтъ-тъ
на Ахитофела. ^аЗащото Господь изрече
да развали добрый-тъ Ахитофеловъ свѣ-
тъ, за да наведе Господь зло-то на А-
вессаломъ.

15 И рече ^аХусай на Садока и на Авїаеа-
ра, священники-тъ: Така и така свѣтъ-
ва Ахитофель Авессаломъ и Израилеви-
тъ старѣйшины, и така и така свѣтѣвахъ
16 азъ. Сега прочее пратѣте скоро, та извѣ-
стѣте Давиду, и речѣте: Не оставай тѣзи
нощъ ^авъ полета-та на пустынь-тъ, но
побѣрзай да прѣминеши, за да не бѣде
погнѣнѣтъ царь-тъ, и всицы-тъ людѣ
17 които сж съ него. А ^аИонаанъ и Ахима-
асъ стоехъ при источникъ-тъ. ^аРогиль,
защото не смѣхъ да ся явятъ че властѣ-
хъ въ градъ-тъ: и отиде една слугыня
та имъ извѣсти ^атова нѣщо: и тѣ отидохъ
18 та извѣстихъ на царь Давида. А единъ

с Гл. 15; 37.

т Гл. 15; 37.

р Гл. 19; 25. Прѣт. 17; 17.

ф Гл. 15; 34.

а Гл. 15; 16. 20; 3.

и Быт. 34; 30. 1 Цар. 13; 4.

а Гл. 2; 7. Зах. 8; 13.

и Гл. 12; 11. 12.

и Гл. 15; 12.

а Вж. Втор. 25; 18. Гл. 16;

14.

б Зах. 13; 7.

с Осїа 13; 8.

д Ис. Нав. 2; 11.

е Слѣд. 20; 1.

ж Быт. 22; 17.

ж Гл. 15; 31. 34.

з Гл. 15; 35.

и Гл. 15; 28.

і Гл. 15; 27. 36.

к Ис. Нав. 15; 7. 18; 16.